

32001L0097

L 344/76

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

28.12.2001

ДИРЕКТИВА 2001/97/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 4 декември 2001 година****за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, първо и трето изречение, и член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

произнасяйки се в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾, в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 18 септември 2001 г.,

като имат предвид, че:

- (1) Подходящо е Директива 91/308/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾, наричана по-долу „директивата“, която е един от основните международни инструменти за борба срещу прането на пари, да бъде актуализирана, като се вземат предвид заключенията на Комисията и желанията, изразени от Европейския парламент и от държавите-членки. По този начин директивата би трябвало не само да отрази най-добрите международни практики в тази област, но също така и да продължи да установява висока степен на защита на финансовия сектор и на другите уязвими дейности от вредните последици на престъплението.
- (2) Общото споразумение за търговия на услуги (GATS) позволява на своите членове да приемат необходимите мерки за защита на обществен морал, както и да приемат мерки по разумни причини, включително за осигуряване на стабилността и целостта на финансовата система. Тези мерки не трябва да налагат ограничения, които надхвърлят необходимото за постигането на тези цели.
- (3) Директивата не установява ясно властите на коя държава-членка би трябвало да получават докладите за подозрителни сделки от клоновете на кредитните и финансовите институции, които имат седалища в друга държава-членка, нито властите на коя държава-членка отговарят за гарантиране, че тези клонове съответстват на директивата. Властите на държавите-членки, в които се намира клоът, трябва да получават такива доклади и да упражняват горепосочените отговорности.

- (4) Уместно е тези отговорности да бъдат ясно установени в директивата чрез промяна на определенията за термините „кредитна институция“ и „финансова институция“.
- (5) Европейският парламент изрази опасения, че дейностите на обменните бюра и дружествата за трансфер на средства биха могли да бъдат използвани за целите на прането на пари. Тези дейности би трябвало вече да попадат в приложното поле на директивата. С цел да се разсее всякакво съмнение по този въпрос директивата трябва ясно да потвърждава, че тези дейности са уредени.
- (6) За да се осигури колкото е възможно по-пълно обхващане на финансовия сектор, трябва също така да се уточни, че директивата се прилага за дейностите на инвестиционните предприятия, така както са определени в Директива на Съвета 93/22/ЕИО от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа ⁽⁵⁾.
- (7) Директивата задължава държавите-членки да се борят само срещу прането на средствата от трафика на наркотици. В последните години се наблюдава тенденция към едно много по-широко определение за прането на пари, основаващо се на по-широк диапазон от основни или второстепенни престъпления, както го отразява например преразглеждането през 1996 г. на Четиридесетте препоръки на Групата за международно финансово действие (ГМФД), основният международен орган, специализиран в борбата срещу прането на пари.
- (8) Разширяването на диапазона от основни престъпления улеснява докладването на съмнителни сделки и международното сътрудничество в тази област. Следователно директивата трябва да бъде актуализирана в това отношение.
- (9) В Съвместно действие 98/699/ПВР (Правосъдие и вътрешни работи) от 3 декември 1998 г., прието от Съвета относно прането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването или задържането и конфискацията на предметите и приходите от престъплението ⁽⁶⁾, държавите-членки се договориха да разглеждат всички тежки престъпления, както са определени в съвместното действие, като основни престъпления за целите на криминализирането на прането на пари.
- (10) Борбата срещу организираната престъпност е в частност тясно свързана с мерките за борба срещу прането на пари. Списъкът на основните престъпления трябва следователно да бъде съответно адаптиран.

⁽¹⁾ ОВ С 177 Е, 27.6.2000 г., стр. 14.

⁽²⁾ ОВ С 75, 15.3.2000 г., стр. 22.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 5 юли 2000 г. (ОВ С 121, 24.4.2001 г., стр. 133), Съвместна позиция на Съвета от 30 ноември 2000 г. (ОВ С 36, 2.2.2001 г., стр. 24) и Решение на Европейския парламент от 5 април 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник). Решение на Европейския парламент от 13 ноември 2001 г. и Решение на Съвета от 19 ноември 2001 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 166, 28.6.1991 г., стр. 77.

⁽⁵⁾ ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22).

⁽⁶⁾ ОВ L 333, 9.12.1998 г., стр. 1.

- (11) Директивата налага задължения, отнасящи се в частност до докладването на съмнителни сделки. Би било по-подходящо и в съответствие с философията на Плана за действие за борба срещу организираната престъпност ⁽¹⁾ забраната за пране на пари съгласно директивата да бъде разширена.
- (12) На 21 декември 1998 г. Съветът прие Съвместно действие 98/733/ПВР относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държавите-членки на Европейския съюз ⁽²⁾. Това съвместно действие отразява съгласието на държавите-членки за необходимостта от общ подход в тази област.
- (13) Както се изисква от директивата, доклади за съмнителни сделки се правят от финансовия сектор и в частност от кредитните институции във всяка държава-членка. Явно е, че засилването на контрола във финансовия сектор тласна перачите на пари да търсят алтернативни методи за прикриване произхода на приходите от престъплението.
- (14) Съществува тенденция към нарастващо използване от страна на перачите на пари на нефинансови професии. Това се потвърждава от работата на ГМФД по техниките и типологиите на прането на пари.
- (15) Задълженията, наложени от директивата по отношение идентификацията на клиентите, съхранението на вписванията и докладването на съмнителни сделки, трябва да бъдат разширени до ограничен брой дейности и професии, които са се оказали особено подходящи да бъдат използвани за целите на прането на пари.
- (16) Нотариусите и юристите на свободна практика, както са определени от държавите-членки, трябва да бъдат подчинени на разпоредбите на директивата, когато участват във финансови или корпоративни сделки, включително когато предоставят фискални съвети, когато съществува най-големият риск услугите на тези юристи да бъдат използвани за целите на прането на приходите от престъпна дейност.
- (17) Когато обаче независими членове на професии, предоставящи юридически съвети, които са законно признати и контролирани, като адвокати, оценяват правното положение на даден клиент или представляват даден клиент в съдебно производство, не би било подходящо директивата да наложи на тези юристи задължението да съобщават по отношение на тези дейности за подозрения за пране на пари. Трябва да съществуват изключения от всяко задължение да се докладва информация, получена било преди, по време на, или след съдебно производство, или в процеса на оценяване правното положение на даден клиент. Следователно правната консултация остава подчинена на задължението за професионална тайна, освен ако юридическият съветник взема участие в дейностите по пране на пари, ако правната консултация се дава за целите на прането на пари или ако адвокатът знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на прането на пари.
- (18) Пряко сравнимите услуги е необходимо да бъдат разглеждани по еднакъв начин, когато са практикувани от някой от професионалистите, обхванати от директивата. С цел да се запазят правата, предвидени в Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС) и в Договора за създаване на Европейския съюз, в случая на одитори, външни експерт-счетоводители и фискални съветници, които в някои държави-членки могат да защитават или да представляват даден клиент в рамките на съдебно производство или да оценяват правното положение на даден клиент, информацията, която получават при изпълнението на тези задачи, не следва да бъде предмет на задълженията за докладване в съответствие с директивата.
- (19) Директивата се позовава на „властите, отговорни за борбата срещу прането на пари“, към които трябва да бъдат отправени докладите за съмнителни сделки, от една страна, и на властите, оправомощени по закон или по силата на подзаконов нормативен акт да наблюдават дейността на всяка от институциите или лицата, предмет на настоящата директива („компетентни органи“), от друга страна. Разбираемо е, че директивата не задължава държавите-членки да създават такива „компетентни органи“, когато те не съществуват, и че асоциациите на адвокатите и другите саморегулиращи се сдружения за членове на независими професии не попадат под термина „компетентни органи“.
- (20) В случая на нотариуси и юристи на свободна практика, на държавите-членки трябва да бъде позволено, с цел да държат ясна сметка за задължението на тези професионалисти за дискретност, което имат по отношение на техните клиенти, да посочат асоциацията на адвокати или други саморегулиращи се сдружения за членове на независими професии като орган, към който могат да бъдат отправяни докладите относно евентуални случаи на пране на пари от страна на тези професионалисти. Нормите, регулиращи разглеждането на такива доклади и тяхното евентуално последващо предаване на „властите, отговорни за борбата срещу прането на пари“, и по принцип подходящите форми на сътрудничество между асоциациите на адвокати или професионалните сдружения и тези власти трябва да бъдат определени от държавите-членки,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 91/308/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

За целите на настоящата директива:

- А) „Кредитна институция“ означава кредитна институция, както е определена в член 1, параграф 1, първа алинея от Директива 2000/12/ЕО (*), и включва клонове, по смисъла на член 1, параграф 3 от посочената директива и намиращи се в Общността, на кредитни институции, които имат седалища в Общността или извън нея;

⁽¹⁾ ОВ С 251, 15.8.1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

Б) „Финансова институция“ означава:

1. предприятие, различно от кредитна институция, чиято основна дейност е да осъществява една или повече от операциите, включени в точки от 2 до 12 и в точка 14 от списъка, фигуриращ в приложение 1 към Директива 2000/12/ЕО; тези операции включват дейностите на обменните бюра и дружествата за трансфер на средства;
2. застрахователно дружество, надлежно одобрено в съответствие с Директива 79/267/ЕИО (**), доколкото осъществява дейности, обхванати от посочената директива;
3. инвестиционна фирма, както е определена в член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО (***);
4. колективно инвестиционно предприятие, което търгува своите дялове или акции.

Това определение за финансова институция включва клонове, намиращи се в Общността, на финансови институции, чиито седалища са в Общността или извън нея;

В) „Пране на пари“ означава следното поведение, когато се извършва умишлено:

- преобразуването или прехвърлянето на собственост със знанието, че такава собственост произхожда от престъпна дейност или от участие в такава дейност, с цел да се скрие или да се прикрие незаконният произход на собствеността или да се подпомогне лице, което е въввлечено в извършването на такава дейност, да избегне правните последици от своето действие;
- скриването или прикриването на истинското естество, произход, местонахождение, разположение, движение, права по отношение на или притежаване на собственост със знанието, че такава собственост произхожда от престъпна дейност или от участие в такава дейност;
- придобиването, владението или използването на собственост със знанието в момента на приемане, че такава собственост е произлязла от престъпна дейност или от участие в такава дейност;
- участието в сдружение за извършване, намерението за извършване и подпомагането, поощряването, улесняването и съветването на някого да извърши някое от действията, изброени в гореспоменатите тирета.

Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на горепосочените дейности, могат да бъдат установени на базата на фактически, обективни обстоятелства.

Прането на пари се разглежда като такова, дори когато дейностите, които произхождат от собствеността, която трябва да бъде изпрана, са извършвани на територията на друга държава-членка или на трета страна;

Г) „Собственост“ означава активи от всякакъв вид, били те веществени или невестествени, движими или недвижими, материални или нематериални, и правни документи или

инструменти, удостоверяващи правото на собственост върху или правото на ползване на такива активи;

Д) „Престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на тежко престъпление.

Тежките престъпления са най-малко:

- всяко от нарушенията, определени в член 3, параграф 1, буква а) от Виенската конвенция;
- дейностите на криминални организации, както са определени в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР (****);
- измама, най-малкото тежка, както е определена в член 1, параграф 1 и в член 2 от Конвенцията относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (*****);
- корупция;
- нарушение, което може да доведе до съществени приходи и което се наказва с лишаване от свобода в съответствие с наказателното право на държавата-членка.

Преди 15 декември 2004 г. държавите-членки изменят определенията, предвидени в настоящото тире, с цел да приведат това определение в съответствие с определенията за тежко престъпление, фигуриращо в Съвместно действие 98/699/ПВР. Съветът приканва Комисията да представи преди 15 декември 2004 г. предложение за директива, която да измени настоящата директива в това отношение.

Държавите-членки могат да определят всяко друго нарушение като престъпна дейност за целите на настоящата директива;

Е) „Компетентни органи“ означава националните органи, оправомощени по закон или по силата на подзаконов нормативен акт да наблюдават дейността на всяка от институциите или лицата, предмет на настоящата директива.

(*) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 37).

(**) ОВ L 63, 13.3.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7).

(***) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22).

(****) ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

(*****) ОВ C 316, 27.11.1995 г., стр. 48.“

2. Следният член се добавя:

„Член 2а

Държавите-членки гарантират, че задълженията, определени в настоящата директива, са наложени на следните институции:

1. кредитни институции, както са определени в точка А на член 1;

2. финансови институции, както са определени в точка Б на член 1;

и на следните юридически или физически лица, действащи при упражняването на професионалните си дейности:

3. одитори, външни експерт-счетоводители и фискални съветници;
4. агенти по недвижими имоти;
5. нотариуси и други юристи на свободна практика, когато участват било:

а) чрез подпомагане на своя клиент в планирането или извършването на сделки, отнасящи се до:

- i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или на търговски предприятия;
- ii) управлението на средствата, ценните книжа или другите активи на клиента;
- iii) откриването или управлението на банкови, спестовни сметки или сметки по ценни книжа;
- iv) организацията на вноските, необходими за създаването, управлението или ръководенето на дружества;
- v) създаването, управлението или ръководенето на тръстове, дружества или сходни структури;

б) или действайки от името и за сметка на своя клиент във всяка финансова сделка или сделка с недвижимо имущество;

6. търговци на стоки с висока стойност като скъпоценни камъни или метали, или произведения на изкуството, и оценители при публични търгове, когато плащането е извършено в брой и е на стойност 15 000 EUR или повече;

7. казина.“

3. Член 3 се заменя от следния текст:

„Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива, изискват клиентите им да се идентифицират посредством подкрепящо доказателство, когато влизат в търговски взаимоотношения, в частност в случая на институции, когато откриват сметка или спестовни сметки, или когато предлагат услуги по съхранение на активи.

2. Изискването за идентификация се прилага също така и за всяка сделка с клиенти, различни от тези, посочени в параграф 1, чиято сума достига до 15 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена на една операция или на няколко операции, които изглеждат свързани. Когато сумата не е известна в момента, когато сделката е предприета, съответната институция или лице пристъпва към идентификация, веднага след като тя или то е било уведомено за сумата и е установило, че прагът е бил достигнат.

3. Чрез дерогация от предходните параграфи изискванията за идентификация с оглед на застрахователните полици,

съставени от застрахователни предприятия по смисъла на Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. относно хармонизирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото животнозастраховане (Трета директива за животнозастраховане) (*), когато те извършват дейности, които попадат в приложното поле на посочената директива, не са необходими, когато сумата на периодичната премия или премии, които трябва да бъдат изплатени в течение на една година, надвишава или не 1000 EUR, или когато е изплатена единична премия, възлизаща на 2500 EUR или повече. Ако периодичната премия или премии, които трябва да бъдат изплатени в течение на една година, е или са увеличени по начин, че да надвишават прага от 1000 EUR, се изисква идентификация.

4. Държавите-членки могат да предвидят, че изискването за идентификация не е задължително за застрахователни полици по отношение на пенсионни схеми, подписани по силата на трудов договор или на професионалната дейност на застрахования, при условие че тези полици не съдържат клауза за обратно изкупуване и не могат да бъдат използвани като обезпечение по заем.

5. Чрез дерогация от предходните параграфи всички клиенти на казината се идентифицират, ако купуват или продават хазартни жетони със стойност от 1000 EUR или повече.

6. Казината, подлежащи на държавен надзор, се считат във всички случаи за спазващи изискването за идентификация, определено в настоящата директива, ако регистрират и идентифицират клиентите си още при влизането им, без да гледат броя на закупените хазартни жетони.

7. В случая на съмнение за това дали клиентите, посочени в предходните параграфи, действат за своя собствена сметка или когато е сигурно, че не действат за своя собствена сметка, институциите и лицата, предмет на настоящата директива, взимат разумни мерки, за да получат информация за истинската самоличност на лицата, за чиято сметка действат тези клиенти.

8. Институциите и лицата, предмет на настоящата директива, пристъпват към такава идентификация, дори когато размерът на сделката е по-малък от определения праг, когато има съмнение за пране на пари.

9. Институциите и лицата, предмет на настоящата директива, не подлежат на изискванията за идентификация, предвидени в настоящия член, когато клиентът е кредитна или финансова институция, обхваната от настоящата директива, или кредитна или финансова институция, намиращи се в трета страна, която по мнението на съответните държави-членки налага изисквания, отговарящи на определения от настоящата директива.

10. Държавите-членки могат да предвидят, че изискванията за идентификация, отнасящи се до сделките, посочени в параграфи 3 и 4, са изпълнени, когато се установи, че плащането на сделката трябва да се осъществи чрез дебитирането на сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция, предмет на настоящата директива съгласно изискванията на параграф 1.

11. Държавите-членки във всеки случай гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива, взимат специфични и адекватни мерки, необходими за компенсиране на повишения риск от пране на пари, който възниква, когато установяват търговски взаимоотношения или влизат в сделка с клиент, който не е присъствал физически за целите на идентификацията („дистанционни операции“). Такива мерки гарантират, че самоличността на клиента е установена, например изисквайки допълнителни доказателствени документи или допълнителни мерки за проверка или удостоверяване на предоставените документи, или потвърдително удостоверение от дадена институция, предмет на настоящата директива, или изисквайки първото плащане по операциите да се извърши чрез сметка, открита на името на клиента в кредитна институция, предмет на настоящата директива. Процедурите за вътрешен контрол, определени в член 11, параграф 1, обръщат особено внимание на тези мерки.

(*) ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена от Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27).“

4. В членове 4, 5, 8 и 10 изразът „кредитни и финансови институции“ се заменя с „институциите и лицата, предмет на настоящата директива“.

5. Член 6 се заменя със следния текст:

„Член 6

1. Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива, и техните ръководители и служители сътрудничат пълноценно на властите, отговорни за борбата срещу прането на пари:

а) като информират тези власти по своя собствена инициатива за всеки факт, който би могъл да бъде показател за пране на пари;

б) като предоставят на тези власти, по тяхно искане, цялата необходима информация в съответствие с процедурите, установени от приложимото законодателство.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се изпраща на властите, отговорни за борбата срещу прането на пари на държавата-членка, на чиято територия се намира институцията или лицето, което изпраща информацията. Лицето или лицата, посочени от институциите и лицата в съответствие с процедурите, предвидени в член 11, параграф 1, буква а), обикновено изпращат информацията.

3. В случая на нотариуси и юристи на свободна практика, посочени в член 2а, параграф 5, държавите-членки могат да посочват подходящия саморегулиращ се орган на съответната професия като органа, който трябва да бъде информиран за фактите, посочени в параграф 1, буква а), и в такъв случай определят подходящите форми на сътрудничество между този орган и властите, отговорни за борбата срещу прането на пари.

Държавите-членки не са задължени да прилагат задълженията, определени в параграф 1, по отношение на нотариуси, юристи на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и на фискални съветници с оглед на информацията, която получават или придобиват за някой от техните клиенти при оценяването на правното положение на този клиент или при изпълнението на задачите им по защитата или представянето на този клиент във, или на задачите им, отнасящи се до съдебни производства, включително и съвет за започване или избягване на производства, независимо от това дали тази информация е получена или придобита преди, по време на или след тези производства.“

6. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива, се въздържат от извършването на сделки, за които знаят или подозират, че са свързани с пране на пари, докато не уведомят властите, посочени в член 6. Тези власти могат съгласно условията, определени от тяхното национално законодателство, да дадат инструкции операцията да не бъде осъществена. Когато за такава сделка се подозира, че води до пране на пари и когато такава въздържане е невъзможно или има вероятност да осуети усилията за преследване на облагодетелстващите се лица от подозрителна операция за пране на пари, съответните институции и лица уведомяват незабавно след това властите.“

7. Сегашният текст става параграф 1 и следният параграф се добавя в член 6:

„2. Съгласно настоящата директива държавите-членки не са задължени да прилагат задължението, определено в параграф 1, по отношение на професиите, изброени в член 6, параграф 3, втората алинея.“

8. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Доброволното разкриване пред властите, отговорни за борбата срещу прането на пари, от страна на институция или лице, предмет на настоящата директива, или от служител или ръководител на такава институция или лице, на информацията, посочена в членове 6 и 7, не представлява нарушение на никое ограничение за разкриване на информация, наложено от договор или от някоя законова, подзаконова или административна разпоредба, и не влече след себе си отговорност от какъвто и да било вид за институцията или лицето, или за техните ръководители или служители.“

9. Следната алинея се добавя в член 10:

„Държавите-членки гарантират, че надзорните органи, оправомощени по силата на закон или на подзаконов нормативен акт да наблюдават фондовите пазари, пазарите на чужда валута и на производни финансови продукти, информират властите, отговорни за борбата срещу прането на пари, ако открият факти, които биха могли да представляват доказателство за пране на пари.“

10. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива:

- а) установяват адекватни процедури за вътрешен контрол и комуникация с цел да се предотвратят и да се избегнат операции, свързани с прането на пари;
- б) взимат подходящи мерки, така че техните служители да са осведомени за разпоредбите, съдържащи се в настоящата директива. Тези мерки включват участието на съответните им служители в специални програми за обучение, за да бъдат подпомогнати в разпознаването на операции, които могат да бъдат свързани с пране на пари, както и да бъдат инструктирани как да действат в такива случаи.

Когато дадено физическо лице, попадащо под действието на някоя от разпоредбите на член 2а, параграфи 3 до 7, упражнява професионалните си дейности като служител на дадено юридическо лице, задълженията по настоящия член се прилагат по-скоро за това юридическо лице, отколкото за физическото лице.

2. Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, предмет на настоящата директива, имат достъп до актуализираната информация за практиките на перачите на пари и за указанията, водещи до разпознаването на съмнителни сделки.“

11. В член 12 думите „кредитните или финансовите институции, посочени в член 1“ се заменят с „институциите и лицата, посочени в член 2а“.

Член 2

В срок от три години от влизането в сила на настоящата директива Комисията провежда специално проучване в контекста на доклада, предвиден в член 17 от Директива 91/308/ЕИО, на аспектите, свързани с изпълнението на член 1, буква Д, пето тире, със

специфичното третиране на адвокатите и на другите юристи на свободна практика, с идентифицирането на клиентите в случая на дистанционни сделки и с евентуалните последици за електронната търговия.

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 15 юни 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2001 година.

За Европейския парламент

Председател

N. FONTAINE

За Съвета

Председател

D. REYNERS